NARODOWE CENTRUM KULTURY

UBIKACJA

Czy wiecie, że nie tak znowu dawno, bo jeszcze kilkadziesiąt lat temu, słowo UBIKACJA oznaczało po prostu ‘pokój, pomieszczenie’? W takim znaczeniu słowo to było używane nie tylko w okresie międzywojennym. Doktor Wróblewski wspomina, że „Poczta bukowska mieściła się (...) w najętych ciasnych ubikacjach” (Ze wspomnień lekarza, Poznań 1923), a jeszcze kilka lat po wojnie Michał Rusinek w powieści „Człowiek z bramy” pisze, że jeden z bohaterów „W trzecim roku wynajął dla swej firmy dalsze ubikacje”. UBIKACJA powinna nam się kojarzyć z Galicją i „C.K. Dezerterami” – zapożyczyliśmy bowiem ten wyraz w czasie zaborów od Austriaków: niem. austr. Ubikation to ‘kwatera, koszary’. Najpierw zatem ta wojskowa ‘kwatera’ przeszła do cywila, uzyskując znaczenie ‘pomieszczenie, pokój’, a potem zaczęła się specjalizować w określaniu pomieszczenia o szczególnym przeznaczeniu – i to właśnie, jakże konkretne znaczenie, używane jest dzisiaj jako jedyne znaczenie słowa UBIKACJA.